

השבת של רבי נחמן מברסלב

כי השחית ... כירק עשב נתתי לכם

(לקוטי הלכות - בשר שנתעלם מן העין, הלכה ב', ו')

כי עיקר השחיטה התחילה רק מנח. כי מימי אדם הראשון עד נח לא הותר להם להרוג בהמה ולאוכלה. כי קודם החטא של אדם הראשון היו כולם קדושים, ואפילו בבהמות וחיות לא היה להם אחיזה. ועל כן לא היו צריכים לשחיטה, והיה אסור לגמרי להרוג נפש ולאוכלו, מאחר שלא היה צריך תיקון. ואחר החטא שירדו ונפלו כל הדברים ונתאחוזו בהם החיצונים, אז הוצרכו תיקון. אבל לא התחיל התיקון עד נח, שהוא התחיל לתקן העולם ממה שנתקללה בחטא אדם הראשון, כמו שכתוב: **זה ינחמנו וכו' מן האדמה אשר אררה ה'.** וממנו התחיל בניין העולם מחדש ותיקונו. כי אז הגיע העולם כולו לתכלית הפגם מאד, כמו שכתוב **וירא אלקים את הארץ והנה נשחיתה וכו'.** עד שהוצרך ה' יתברך להביא מבול להחריב את כל העולם כולו, וכל זה היה מפגם הברית שזה היה תחילת החטא של אדם הראשון ...

ובימי נח הגיע העולם לתכלית

פגם הברית מאד, כמו שכתוב **כי השחית כל בשר וכו',** עד שהגיע הפגם אפילו לבהמות וחיות, שאפילו הם השחיתו דרכם, כמו שדרשו רבותינו ז"ל. כי הכל תלוי בהאדם שהוא בעל בחירה ובו תלוי כל העולם כולו, ועל ידי פגם האדם מגיע הפגם אפילו לבהמות וחיות, שאפילו הם השחיתו דרכם כנ"ל. וכן בחטא אדם הראשון אמרו רבותינו ז"ל שכל מיני בהמות וחיות טעמו מעץ הדעת וכנ"ל. ועל כן הוצרך לקיום בנין העולם ותיקונו מחדש לעשות תיבה, שיבואו כולם אל התיבה, כדי להביא כולם ולהעלותם מן החוץ, לאספם כולם אל תוך בתי התיבה ותיקון הקדושה, כנ"ל.

וזה שמוא בזוהר הקדוש, שעיקר קיום בנין העולם ותיקונו היה תלוי בהתיבה. כי הוצרכו כל הברואים כולם לבא לתוך התיבה דווקא, כי התיבה - שהיא בחינת **בית** - הוא בחינת תשובה ותיקון לכל העולם כולו, שיצא אל החוץ לבחינת **שדה**, כנ"ל. ועל כן אחר יציאתם מן התיבה, אז התחיל תיקון העולם, ואז הקריב נח קרבנות מכל המינים הטהורים, שהם בחינת תיקון הברית, כנ"ל. ואז התיר לו ה' יתברך לאכול בשר, כמו שכתוב **כירק עשב וכו'.** כי אז צריכין לאוכלם דווקא כדי לתקנם ולהעלותם על ידי זה. ונמצא שאז התחיל תיקון השחיטה, כי עתה שנפגמו כולם והתחיל התיקון, על כן צריכים שחיטה ולאוכלם אחר כך, שעל ידי זה יתתקנו, כנ"ל. וכל זה כדי לתקן פגם הברית, שזה היה חטא דור המבול וחטא אדם הראשון, כנ"ל.

ועל כן, דגים אין טעונין שחיטה, כי הם לא נפגמו בפגם וחטא של דור המבול. ועל כן, לא שלט בהם המבול ולא הוצרכו לבא אל התיבה כלל, כמו שכתוב **מכל אשר בחרבה מתו** - ולא

דגים שבים. כי בהם לא הגיע הפגם וחטא של דור המבול, כמו שכתוב **וידגו לרוב, כנ"ל.** כי מקום הדגים במים והמים מכסים עליהם מפגם הברית, כנ"ל. כי פגם הברית מגיע דייקא בבחינת **כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ** - על הארץ דייקא, כי לשם מגיע הפגם, בבחינת **ארורה האדמה בעבורך.**

אבל בחינת המים היא קדוש וטהור ולשם אינו מגיע הפגם, כי המים הם בחינת דעת עליון וחסדים גדולים. ואדרבא המים מטהרים מכל הטומאות ומכל הלכלוכים, כי לשם אינו מגיע הפגם, כי הפגם מגיע דייקא בבחינת עפר. ובפרט פגם הברית שעיקרו מגיע בבחינת עפר, שהיא בחינת האחרונה והכלי של על הדברים שבעולם, כי כולם עומדים עליה. ועל כן, הדגים שבים - שהמים הנ"ל מכסים עליהם - אין עין הרע של עי"ן [שבעים] אומות שולטת בהם. ועל כן, לא נפגמו בחטא המבול שהיה פגם הברית כנ"ל, ועל כן, אין טעונין שחיטה, כנ"ל.

עצות

(לקוטי עצות - צדקה, כ"כ"א)

על-ידי צדקה, ממשכין כל החסדים ומעלין את הכבוד והמלכות דקדושה מן הקליפות והסטרא אחרא, ומתקנים פגם תאוות אכילה, ואזי נתבטל הכבוד והממשלה של העזי פנים שבדור, וחוזר הכבוד למנהיגי אמת.

על כן צריכין לתן צדקה אצל **ואתה מושל בכל** כמובא, כדי להעלות הכבוד והממשלה מהסטרא אחרא, ולהחזירם אל הקדושה.

תפילה

(לקוטי תפילות א' - תפילה ס"ז)

... רחמן מלא רחמים, רחמן מלא רחמים, רחם על כבודך הגדול והקדוש. וזכנו ועזרנו שנוכה להעלות ולהחזיר כל הכבוד אל הקדושה. וזכנו ברחמיך הרבים להרבות בצדקה תמיד, לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה בשמחה ובטוב לבב באמת ובשלמות גדול כרצונך הטוב, באפן שנוכה על-ידי הצדקה להמשיך אור הפנים אל הכבוד. ותברך אותנו כולנו יחד באור פניך, ותמשיך עלינו חסדיך הרבים הכלולים בשמך הגדול, ותאיר עלינו כל החסדים הכלולים בחמשה חסדים כנגד חמשה פעמים צדקה שזכר בתורתך הקדושה, ויקויים בנו מקרא שכתוב: **אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך.** ונוכה להעלות את הכבוד והמלכות מצדק לצדקה. ותעזרנו ותושיענו להוציא כל הכבוד מן העזי פנים ולהחזיר כל הכבוד אל המביני מדע דקדושה. ויוחזר לנו כל הגדולה והכבוד לצדיקי הדור וכשרי הדור האמתיים, הנקראים פני הדור באמת.

● חוס וחמול ורחם עלינו, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזכנו להרבות בצדקה תמיד לעניים הגונים באמת כרצונך הטוב, וזוכה לתן צדקה בשעת התפלה, בעת שאנו אומרים פסוק **ואתה מושל בכל**. עד שנזכה להעלות הממשלה והכבוד והמלכות מן הקליפה, להעלות ולהוציא ולסלק כל הכבוד והגדולה והממשלה מן העכו"ם והרשעים והעזי פנים שבדור, ולהחזיר כל הכבוד והמלכות אל הקדושה, וישוב הכבוד אל המביני מדע, אל הצדיקים והחכמים האמתיים דקדושה.

● וזוכה לשבר תאוות אכילה ולהמשיך פנים אל הכבוד. ותצילנו מריב ומחלוקת תמיד. ותעזור לנו שיבואו לנו נפשות רבות חדשות דקדושה על-ידי הכבוד דקדושה. וזוכה ליראה ואהבה בשלמות. ועל-ידי-זה נזכה להוליד ולגדל את הנפש בלי שום קשוי הולדה ובלי שום צער גידול בנים כלל.

● רבונו של עולם, אל הכבוד, **לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש. והעושר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל, ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל.** זכנו להעלות כל הכבוד לשורשו שבקדושה ...

סיפור

(השמטות, ל"ו)

© הצדיק רבי גרשון מווילעדניק ז"ל, שהיה מאנשי שלומנו, והיה תלמיד חבר להרב הצדיק מווילעדניק, שהיה פרוש גדול מאד, ולא היה יכול להריח ריח אשה כלל (והר"ר גרשון היה ישן אתו), והיה מגודל מקטנותו אצל הרב הצדיק מבארדיטשוב ז"ל (ויש בזה מעשה לספר). והר"ר גרשון היה אצלו חביב מהכל, ממש לא היה יכול לחיות כלל בלעדיו, ואמר עליו (וכן אמרו עליו שאר כל העולם), שהוא מל"ו (שלושים וששה) צדיקים. ושאלו לר' גרשון: **מה היה אם היה אומר לכם שלא תסעו לאומאן?** ענה ואמר: **פנים "יפות" היו לו בעיני.**

© והר"ר גרשון הנ"ל היה אומר (בפזמון של 'אומר בשבחיו'): **רשימין וסתימין, בגו כל עלמין;** חסידות ברסלב **רשימין** - איז געצייכענט [מסומנת ומצוינת], **וסתימין** - און פארהוילען [כבושה ונעלמת], **בגו כל עלמין** - פון אלע וועלטען [מכל העולמות], **ברם עתיק יומין** - נאר ביי השם יתברך אליין [רק אצל השם יתברך בעצמו], **הלא בטיש בטישין** - עס קלאפט און קלאפט [היא מכה ומכה ללא הרף].

© והר"ר גרשון היה מספר, כי הרב הצדיק מווילעדניק הנ"ל, כשהיה אומר

'אשת חיל' והיה מגיע ל-**שקר החן והבל היפי**, היה משליך הכסא להרבנית עד לדלת, ושאלתו היתה צועקת תמיד: **מדוע אתה מסתיר את עצמך? איך ווייס דאך** [אני הרי יודעת בודאי] **כי הוא קדוש ופרוש גדול**, כנזכר לעיל.

מכתב

(מספר אבי הנחל - מכתב י"ז)

● ב"ה, אור ליום ג' ערב חנוכה תשכ"א. תל אביב. יקירי, השואף וחותר לשוט ולפרוח במימי הדעת הנפלאים ונוראים מאד, המהפכים ומעלים מחול לקודש, מטמא לטהור, ה' יאריך שנותיו בברכה ושולם וכל טוב נצחי.

● לבי יקירי, צריך שתשים לבך שכל מה שאנו מדברים מגדולת רבינו זכרונו לברכה, אין כוונתנו לדיבורים בלבד, כי אם לילך בזה ולהציל נפשנו על ידי זה מהגהינם של העולם המלא צער ומכאובות...

אהינו
בית ישראל

**תראו נא, קצין יפה,
למצן קיוט הוצאת הצ"ו
ותלכו למצוות!**

1117 המתרגמים

● חנוכה היא בחינת המשכת אור האמת, להכניע זוהמת השקר, שהוא בחינת מלכות העבד, ולהגביר האמת שהוא בחינת מלכות דקדושה של בן המלך האמת. על ידי אור הנר של חנוכה, זוכין להמשיך הארת האמת גם בחשכת לילה, לבטל החילוף של העבד שנחלף בבן המלך. שנזכה לברר אמיתת השם, לידע מי ראוי לקרותו באמת בבחינת שם בן העבד, ומי ראוי לקרותו באמת בשם בן המלך, עד שיתגלה ויתפרסם שם הצדיק האמתי המאיר לכל אחד מישראל בכל מיני חושך ואפילה, ומצילו משטף מים רבים, שהם בחינת מימי המבול המתגברים בכל פעם להחריב את העולם, חס ושולם.

● כל בחינת השקר והחילוף של בן המלך שנחלף בעבד הוא רק בהשם, שמשקרין ומחליפין את השם מזה לזה, כמו בהמעשה הנורא, שהחליפה המיילדת את הוולדות, והניחה את בן המלך אצל השפחה, ובן השפחה אצל המלכה, ועל ידי זה טעו העולם וסברו שבן השפחה הוא בן המלך, ובן המלך האמתי הוא בן השפחה.

● הנה, עיקר החילוף הוא רק בהשם, כי בוודאי גוף הוולדות אי אפשר להחליף, כי בן המלך בכל מקום שהוא הוא בן המלך באמת. וכן להפך, בן השפחה בכל מקום שהוא הוא בן השפחה. רק עיקר השקר והחילוף הוא בהשם, שעל ידי החילוף גרמה שקראו לבן השפחה שם של שקר, כי קראו אותו בשם בן מלך, וכן להפך, את בן המלך קראו שם בן השפחה.

● וכן בכל החילופים והשקרים שבעולם, כל השינויים והחילופים שיש בעולם בכלליות העולם ובפרטיות בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר, אלו החילופים והשינויים הם רק בבחינת השם.

● באהבה וגעגועים וברכת שלום וחיים אמתיים.

ישראל דב אודערסר

חיי מוהר"ן

(תקע"ד, תקע"ה)

● לענין מה שמבואר במקום אחר מהסודות שבספר הנשרף. שמעתי ששם היה מבואר סוד גודל קדושת ומעלת מצוות הכנסת אורחים, ועניין מעלת מצוות הצעת המטה בשביל האורח.

● ראיתי מאמר אחד, בשם רבינו זכרונו לברכה מלשון החברים, והמאמר הזה נאמר פרשת עקב תקס"ו, ויסוד הענין כי כאשר האדם צריך לעצה, אזי ישאל עצה מהצדיקים או מתלמידיהם או על-כל-פנים מבני הצדיקים וכו' עיין שם, ועל-ידי-זה נמתקין כל הדינים וזוכה להנצל מיסורים, שלא יבואו עליו כלל. ואפילו אם, חס ושולם, יבואו עליו היסורים, זוכה על-ידי-זה לקבל אותם באהבה ובשמחה, וזוכה לראות ההתגלות אלקות, איך שה' יתברך מצמצם את עצמו כביכול, ומתלבש עצמו בהם; ועל-ידי-זה מגיע על-ידי היסורים לרב טוב ולחסד גדול. גם על-ידי שמחה הנ"ל, זוכה לשמירת הברית - שה' יתברך בעצמו כביכול ישמור את בריתו וכו'.

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, ס"ט-ס"א)

● על-ידי צדקה זוכין לעזות דקדושה, ועל-ידי זה זוכין לתשובה שלמה ולמחילה סליחה וכפרה, שזה בחינת **לכפר על נפשתיכם**, האמור בשקלים.

● על-ידי צדקה וחסד, על-ידי זה מתגלה ההתפארות של ישראל, ואז נמשך כל השפע של פרנסה ועשירות לישראל, ונתבטל העניות והלוואות (הלכות טוען ונטען, הלכה ה' - אות י"ד. עיין ממון פ"ח).